

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/102/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011917
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117011917.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 24.10.2017 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Tóthovej a prísediacich Ing. Veroniky Závodskej a Márie Tomaničkovej takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
B. G. nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. - S., B. XXX/X,

sa uznáva za vinného, že

dňa 06.05.2017 v čase približne o 20.15 hod. pod vplyvom alkoholu v spálni rodinného domu na ulici B. č. XXX/X v V. fyzicky napadol svoju matku, poškodenú U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., B. č. XXX/X a to tak, že k nej pristúpil a povedal, aby mu dala peniaze na alkohol, čo poškodená odmietla a chcela zavolať telefonicky pomoc, obvinený jej mobil zobral a hodil o zem, následne jej dal facku a snažil sa jej strhnúť z uší náušnice, poškodená sa bránila tak, že si ľahla na posteľ a zakryla si uši rukami, obvinený ju pritlačil rukami o posteľ a strhol jej náušnice z uší, čím spôsobil poškodenej škrabance na uchu, ktoré si však nevyžiadali lekárske ošetrenie, následkom čoho prestal a náušnice položil na toaletný stolík v izbe v spálni, poškodená vybehla z domu zavolať pomoc, vrátila sa domov, pričom za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona už bol v minulosti odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.02.2015 sp. zn. 1T/4/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 08.04.2015 sp. zn. 23To/33/2015, právoplatným dňa 08.04.2015.

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 114 (stoštrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému zároveň ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na Hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného B. G., svedkyne a poškodenej U. G., svedkyne U. P., svedka E. X., za súhlasu procesných strán v zmysle § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 134/2017 vypracovaný spoločnosťou Centrum duševného zdravia, s.r.o., prečítal podľa § 269 Tr. poriadku listinné dôkazy, najmä pripojený spis Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/4/2015, najmä rozsudok zo dňa 06.02.2015 a uznesenie Krajského súdu sp.zn. 23To/33/2015 zo dňa 08.04.2015, odpis registra trestov a správy o povesti na obžalovaného.

Obžalovaný B. G. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku a uviedol, že sa cíti byť nevinný. V čase spáchania skutku bol silno pod vplyvom alkoholu. Pripustil, že medzi ním a matkou došlo k zápasu na posteli, kde pod vankúšom sa nachádzala fľaša vína a tej sa chcel zmocniť. Náušnice matke určite z uší nestrhol. Je pravdou, že rozbil mobil, pretože matka chcela volať sestre a bola hysterická, možno ju aj nechtiac udrel. Alkoholické nápoje požíval preto, že sa asi jeden mesiac predtým rozišiel s priateľkou, bol nezamestnaný, pričom peniaze mu dávala matka. Pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby sa priznal k spáchaniu žalovaného skutku, ale len preto, aby mal všetko za sebou a mal abstinenčné príznaky.

Svedkyňa a poškodená U. G., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej prvá výpoveď z prípravného konania sa nezakladala na pravde, vtedy bola na syna nahnevaná, klamala a navyše bola v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu. Jej cieľom bolo, aby syn prestal piť, išiel sa liečiť a zamestnal sa. V žalovaný deň, navečer, vypila asi liter vína. So synom sadili zemiaky, on popíjal, potom si aj ona sadla na terasu a pila víno. Keď sa osprchovala a videla pri spiacom synovi asi dvojlitrovú fľašu vína, zobrala mu ju a dala ju do postele pod vankúš. Obžalovaný sa zobudil a chcel, aby mu fľašu vrátila. Na posteli sa začali naťahovať. Obžalovaný sa dožadoval fľaše, naťahoval sa za ňou a možno jej pritom dal aj facku, ona chcela volať sestre a na políciu, načo jej obžalovaný vytrhol telefón z ruky a hodil ho na zem. Zistila, že nemá jednu náušnicu na uchu a vybehla z domu oproti do kancelárie strážnej služby, aby volali políciu. Na odstránenie rozporov v zmysle § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku na návrh prokurátora bola svedkyňi prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania zo dňa 06.05.2017, v ktorej vypovedala po začatí trestného stíhania v tom smere, že obžalovaný od nej pýtal peniaze na alkohol, bol pod vplyvom alkoholu, ona chcela zavolať sestre, načo jej vytrhol telefón z ruky a hodil ho na zem. Potom jej dal facku a chcel jej strhnúť z uší náušnice, čo sa mu aj podarilo. Ona pritom ležala krížom cez posteľ a kryla si uši. Keď obžalovaný zistil čo spravil, položil náušnice na perinák a odišiel zo spálne. Svedkyňa po prečítaní tejto výpovede uviedla, že vtedy klamala a pravdivá je jej výpoveď z hlavného pojednávania. K požívaniu alkoholických nápojov jej syna vypovedala, že tento sa viackrát v minulosti liečil, bol aj dobrovoľne na liečení vo Veľkom Záluží, odkiaľ predčasne odišiel, asi od septembra 2016 robil polroka v mäsiarstve, odvtedy nikde nerobil, naposledy ho psychiatricka poslala, aby išiel dobrovoľne do Y. B., kde ho neprijala a on to vtedy vzdal a odvtedy je stále v liehu, alebo spí, prípadne pozerá televíziu. Asi dva týždne pred skutkom mu zrušila dispozičné právo nakladať s platobnou kartou, pretože je vyberal bez súhlasu z účtu peniaze.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa Mgr. U. P., pracovníčka R. u spoločnosti L.I, ktorá v žalovaný deň sa nachádzala v prízemnej časti administratívnej budovy zamestnávateľa a počula silné búchanie na okno. Keď sa pozrela, videla poškodenú, ktorá bola rozrušená a zvýšeným hlasom ju prosila, aby zavolala políciu, že jej syn strhol z uší náušnice, napadol ju a okradol. Tiež jej zobral telefón a ona nemôže telefonovať.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok E. X., referent pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Trenčín, ktorý vypovedal, že na základe telefonického oznámenia sa dostavili dve ich hliadky na adresu bydliska obžalovaného, kde im otvorila poškodená a povedala im, že ju napadol syn, pýtal si od nej peniaze na víno, ona mu ich nechcela dať, načo ju povalil na posteli a tam jej mal strhnúť z uší náušnice. Na jednom uchu bolo u poškodenej vidieť škrabanec ako keď sa dá nasilu niečo dole z ucha. Potom mal syn hodiť telefón o zem, z ktorého chcela volať o pomoc. Následne boli náušnice položené na skrinke v spálni.

Z dychovej skúšky u obžalovaného dňa 06.05.2017 o 21.24 hodine bolo zistené, nameraná hodnota 1,21mg/l a u poškodenej dňa 06.05.2017 o 21.16 hodine bola nameraná hodnota 0,56mg/l.

Zo záverov psychiatrického posudku č. 134/2017 na obžalovaného B. G. vyplýva, že obžalovaný v súčasnosti netrpí a ani v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti netrpel duševnou poruchou v

pravom slova zmysle. V čase spáchania skutku sa u neho jednalo o ťažkú simplexnú opilosť cca 2,7 promile alkoholu, ktorá mohla odbrzdiť racionálne zábrany a kontroly, mohla sa manifestovať bezcitnosťou, afektívnou labilitou a agresivitou. Z hľadiska súdne psychiatrického v dôsledku ťažkej simplexnej opilosti obžalovaný v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v miere podstatne forenzne významne zmenšenej, a rovnako v miere podstatne forenzne významne zmenšenej toto svoje konanie mohol ovládať. Vymiznutiu rozpoznávacích ani ovládacích schopností nedošlo.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/4/2015, najmä rozsudku zo dňa 06.02.2015 a uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/33/2015 zo dňa 08.04.2015 súd zistil, že obžalovaný bol právoplatne v tomto konaní odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 36 písm. l) Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Z výkonu tohto trestu bol podmienečne prepustený a to uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6PP/182/2016 zo dňa 28.07.2016 za súčasného uloženia skúšobnej doby v trvaní 1 rok. Obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia. Okrem vyššie uvedeného odsúdenia obžalovaný vykazuje v registri trestov ešte štyri ďalšie odsúdenia, predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra vykazuje obžalovaný dva záznamy z roku 2013.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd vyhodnotením týchto dôkazov jednotlivo ako i vo vzájomnom súhrne, mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Skutkové okolnosti boli jednoznačne preukázané predovšetkým na základe výpovede poškodenej a svedkyne U. z prípravného konania zo dňa 06.05.2017 ako aj nepriamych dôkazov a to výpovedi svedkyne Mgr. U. P. a svedka E. X.. Poškodená vo svojej výpovedi podrobne popísala priebeh udalostí v žalovaný deň, priebeh konania obžalovaného a tieto skutočnosti následne opísala pred svedkyňou P. a X.. E. výpoveď bola bezprostredne po spáchaní žalovaného skutku, keď si jednotlivé skutočnosti najlepšie pamätala. Jej následné tvrdenie na hlavnom pojednávaní, že jej syn náušnice z uší nestrhol sú účelové v snahe pomôcť synovi vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Tieto dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov, najmä fotografie poškodenej, z ktorej je zrejmé, že jej bola náušnica z ucha strhnutá násilným spôsobom, o čom svedčí ranka nauchu v oblasti ušnej dierky utvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich skutočnosť, že sa skutok stal, vykazuje znaky zločinu lúpeže, pričom tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý konal v priamom úmysle zmocniť sa cudzej veci násilím a to náušnic svojej matky, ktoré mala na ušiach. Obžalovaný vedel, že koná voči svojej matke ako blízkej osobe a táto je osobou vyššieho veku. Jeho konanie (objektívna stránka) spočívalo v použití násilia ako prostriedku na prekonanie kladeného odporu poškodenej. Jeho konanie bolo spáchané v priamom úmysle násilím zmocniť sa cudzej veci. U obžalovaného sa jednalo o dokonaný trestný čin, pretože trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násilia proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je potrebné, aby sa tento úmysel uskutočnil. Aj keď páchatel po použití násilia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci, trestnosť lúpeže nezaniká, pretože čin už bol dokonaný. Preto nebolo rozhodujúci či obžalovaný vrátil poškodenej náušnice hneď potom ako ich strhol matke z uší, alebo až neskôr potom ako vec išla ohlásiť na políciu.

Vzhľadom na uvedené súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku a jeho konanie právne kvalifikoval ako dokonaný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona, pretože proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku. Zároveň mal súd za preukázané, že sa obžalovaný dopustil konania v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zákona, teda, že opätovne spáchal zločin, hoci bol za zločin lúpeže predtým právoplatne odsúdený. Navyiac sa skutku dopustil v skúšobnej dobe z podmieneného prepustenia. Preto bolo potrebné pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona a zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je v tomto prípade 7 rokov o jednu polovicu. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Vzhľadom na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatrie, z ktorých vyplýva, že u obžalovaného v čase spáchania žalovaného skutku nedošlo k vymiznutiu rozpoznávacích, ani ovládacích schopností, ale v dôsledku ťažkej symplexnej opilosti obžalovaný v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v miere podstatne forenzne významne zmenšenej a rovnako v miere podstatne forenzne významne zmenšenej toto svoje konania mohol ovládať, sa súd zaoberal možnosťou mimoriadneho zníženia trestu u obžalovaného v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, keď

obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd by mohol mať za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

V prípade obžalovaného však bolo preukázané, že už v konaní Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/4/2015 bolo aplikované toto ustanovenie trestného zákona a to § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, práve z dôvodu, že obžalovanému bolo zároveň uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, no napriek tomu uvedená liečba nespĺnila účel a obžalovaný naďalej v nadmiernej miere konzumoval alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa opakovane dopustil žalovaného trestného činu lúpeže. Preto súd uvedené ustanovenie trestného zákona v tomto prípade už neaplikoval.

Súd pri rozhodovaní o treste prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd dospel k záveru, že je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 5 Tr. zákona pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, ktorá je 114 mesiacov, vzhľadom na to, že obžalovaný už bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu uložil v zmysle § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Poškodená U. G. si nárok na náhradu škody neuplatnila, a preto súd o škode nerozhodoval.

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.